

Б. Защо любостажаніе-то сѧ Относи камъ идолопоклонство-то?

Ш. Апостолъ Павелъ именно говори, чѣ лихоманіе-то Е идолослуженіе. Колос. III, 5. Защо-то любостажателный человѣкъ повече работи Богатствъ, нежели Богъ,

Б. Ако втора-та заповѣдь запрещава корыстолюбіє-то: то какво Она съ това само научава?

Ш. Нелюбостяжаніе-то и щедрость-тѣ.

Б. Защо чръвогодїе-то Относится камъ идолопоклонство-то?

Ш. Защо-то чръвогодницы-тѣ побѣдителю отъ всичко поставляватъ чувствено-то удоволствїе, и за това, дѣма Апостолъ-тѣ, чѣ у нихъ є Богъ чръвото, или никакъ да сѧ рѣче, чръвото имъ є идолъ. Филип. III, 19.

Б. Ако втора-та заповѣдь запрещава чръвогодїе-то; то какво та съ Онова научава?

Ш. Въздръжаніе-то и постъ-тѣ.

Б. Защо гордость-та и тщеславіе-то Относатся камъ идолопоклонство-то?

Ш. Защо-то горделивый побѣдителю отъ всичко цѣни свои-тѣ способности и преимущества, и такимъ образомъ тѣ зарадъ него сѧ идолъ: а тщеславный желає, да бы и други-тѣ тогоси идола почитали. Такова-то расположениe гордаго и тщеславнаго даже съ чувствененъ начинъ показалось въ Кавилонскій царь Навходоносора, кои-то си поставилъ златенъ идолъ, и заповѣдалъ да мѣ сѧ покланятъ Бижд. Дан. гл. III.

Б. Нема ли єще порока, близакъ камъ идолопоклонство-то?

Ш. Такъ-въ порока є лицемѣріе-то, кога нѣкой ванкашны-тѣ дѣла на благочестіе-то, както напримѣръ,